Svend Aage Schmidt:

Gørding Sangforening

Man havde flere gange forsøgt at danne et sangkor i Gørding, men det strandede som regel på mangel af en dirigent. En kort tid eksisterede »Ungdomsforeningens Blandetkor«, det opløstes, og først i efteråret 1911 lykkedes det for en gruppe af byens borgere at få oprettet et blandet kor under navnet »Gørding Sangforening«. Man var nu så heldig at have fået ansat en lærer, som magtede opgaven at dirigere et kor, han hed Larsen-Pedersen. Af foreningens love, som kan læses i protokollen fremgår det bl.a.:

- at enhver, som er fyldt 16 år og som efter bestyrelsens skøn har de fornødne kvalifikationer, kan optages som medlem.
- at ved optagelsen betales 1 kr. i indskud. Det månedlige kontingent er 35 øre. Disse penge anvendes til løn til dirigenten, til lokale, lys, noder o.l. Mindre bemidlede kan undtagelsesvis optages kontingentfrit. Passive medlemmer betaler 1 kr. om året pr. familie.
- at dirigentens honorar er 2 kr. pr. øveaften.
- at ethvert aktivt medlem er pligtigt til at møde til såvel øvelser som sammensang og koncerter.
- at hvis et medlem kommer for sent til øvelser eller sammensang betales en mulkt på 15 øre, for at udeblive uden gyldig grund er mulkten 35 øre.
- at bestyrelsen bestemmer repertoiret.
- at bestyrelsen består af 2 damer og 3 herrer, hvoraf den ene dirigenten.

Den første formand blev kornhandler Knud Rasmussen, og allerede samme aften tog koret fat på arbejdet, så tonerne til »Absalon byggede borg ved havn« lød gennem salen.

I løbet af kort tid tegnede koret en mængde passive medlemmer og dets første koncert var godt besøgt. Man havde medlemmer i både Holsted, Føvling, Vejrup og Glejbjerg. Koret påtog sig mange ret svære opgaver f.eks. Sødemanns: »Bondebryllup« og Schumanns: »Zigeunerliv«.

En årrække havde man musikalsk assistance af Lauridsens orkester fra Vejen, og Schmidt fra Brørup. Under en af opførelserne af ovennævnte »Bondebryllup« skete det pudsige, at cellisten (måske en smule påvirket af brændevinsdunken i sidste afdeling) hev så heftigt i strengen, at buen sprang. Han fortsatte dog ufortrødent med pizzicato.

Som solist medvirkede sognepræst Melbye, der i øvrigt var en flittig gæst ved koncerterne.

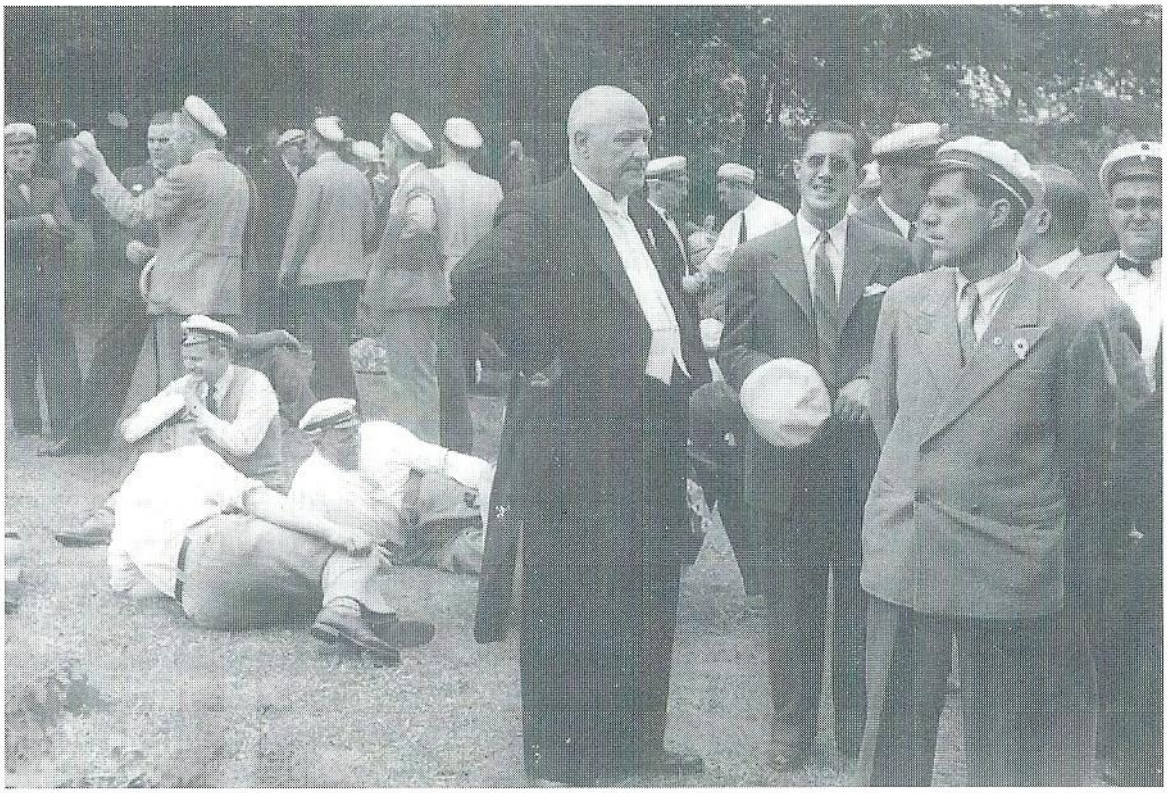

Sangstævne i Give.

I 1913 blev dirigenten indkaldt til militærtjeneste, der kom en stilstandsperiode, idet mange af de gode sopraner var bortrejst i de sidste krigsår.

I 1920 vedtog man at begynde igen, denne gang som mandskor. Det var så meningen, at man ville samarbejde med Bramminge Mandskor, som havde den samme dirigent. Det lykkedes faktisk at få et udmærket samarbejde etableret.

Engang udkæmpedes der et Bravallaslag i foreningen angående hovedbeklædning. Formanden, kornhandler Rasmussen, hævdede med stor myndighed, at det var ganske unødvendigt med sådan en flothed. Dirigenten gik ivrigt ind for, at koret skulle have huer, og selv om en afstemning viste et klart flertal for, blev vedtagelsen dog udsat.

Koret arbejdede sig støt fremad og i 1926-27 talte det 390 passive medlemmer og 28 aktive sangere, nu kostede et medlemskort 2,50 kr., og det var sangernes opgave at få dem solgt.

Af de mange opgaver koret påtog sig, kan jeg nævne: julekoncerter (kirkekoncerter) underholdning på sygehuse og alderdomshjem, vi sang i foredrags- og husholdningsforeninger, og så medvirkede vi også sammen med Bramminge Mandskor ved afsløringen af mindestenen i Klelund plantage i 1947.

Foruden de hjemlige koncerter deltog koret også i landssangerstævner, som fandt sted hvert fjerde år. Stævnet begyndte en lørdag eftermiddag, hvor

Larsen Pedersen dirigerer

de forskellige kor øvede sammen med deres dirigent. Om aftenen var der fællesspisning og dans. Søndagens program indledtes med et stort optog gennem byen med musik og faner i spidsen. Sidst på eftermiddagen tog den egentlige koncert sin begyndelse, hvor kor fra de forskellige landsdele optrådte. Koncerten sluttede med, at alle korene sang sammen, bistået af et stort orkester og ofte var der også en kendt solist med. Jeg husker, at vi ved et stævne i Århus havde kammersanger Frantz Andersson som solist.

Skal jeg kort beskrive hjemmearbejdet, så bestod det af en ugentlig øveaften. Vi mødtes kl. 19.30 i et klasseværelse på skolen. Larsen Pedersen var som regel mødt med sin violin, han havde også et lille harmonium, det var ikke større, end han kunne have det under armen. Først øvede vi stemmer, og når vi kunne dem nogenlunde, sang vi sammen. På halvvejen holdt vi en lille pause og kl. 21.30 sluttede vi. Sådan forløb en øveaften, da jeg blev medlem d. 10/12 1940. Koret bestod af garvede sangere, vi var vel 16-18 stykker ialt. I slutningen af 40'erne kneb det imidlertid med tilgangen af unge stemmer, der gik så et par år, hvor koret øvede sammen med Bramminge, men sidst på året 1954 meddelte Larsen Pedersen, at nu var det uigenkaldeligt slut. Han lagde stokken efter at have været dirigent i over 40 år. Når gørdingboerne havde ry for at synge godt, var det i høj grad hans fortjeneste. Larsen Pedersen modtog fuldt fortjent både Dansk Sangerforbunds guldmedalje og Ridderkorset, som han var i København for at takke for, den 14. september 1949.

Når hans ranke, garderhøje skikkelse besteg podiet med dirigentstokken i hånden, var han det naturlige, samlende midtpunkt, hans store interesse for sang og musik smittede af på sangerne. Desværre findes der i sagens natur ingen video-eller båndoptagelser fra vores koncerter, men i Gørding Sognearkiv hænger den fane, som blev indviet d. 30/6 1929, som et minde om en svunden tid.

Svend Åge Schmidt
F.: Nyby v. Brørup 1913. Fra 1939 gdr. på »Rosenlund«, Gørding